

Ο Ιερός Ναός της Αγίας Τριάδας στα Ταμπούρια

Με χρήματα των Παιδεμενών μεταναστών της Αμερικής και του Καναδά χτίστηκε στον όπο θυσίας του Παπαφλέσσα ο Ιερός Ναός της Αγίας Τριάδας. Ο ιερέας Ιωάννης Σαυριανόπουλος από του Παιδεμένου στο βιβλίο του «Το χωριό μου Παιδεμένου νυν Φλεσιάς» γράφει για το εκκλησάκι: «Έχοντες δε εις το ταμείον ου καθολικού Ναού δραχ. 800 προερχομένας από δωρεάς των εις Αμερικάνην μεταναστευσάντων κατά α έτη 1904-1907, εκ Παιδεμένου, και με την αυτοθυσίαν των καοίκων απάντων απεφασίσθη η ίδρυσης του Ναού. Ο Ναός επομένως αυτός μαρτυρεί την ευσέβειαν των καοίκων όσο των ζώντων τότε εις Παιδεμένου όσον και των μεταναστών εις την Αμερικάνη, εις την οποίαν εζούσαν με τους χειρότερους τρόπους ζωής, καθ' όσον η Αμερικάνη δεν ήτο η σημερινή Αμερικάνη του πλούτου, αλλά τότε ευρίσκετο εις τα πρώτα στάδια αναπτύξεως και οι εργάται έπερνον ως ημερομισθιον ένα δολλάριον αξίας 5 δρχ. Ελληνικών. Ωστε οι 800 δραχμές τας οποίας είχαν στείλει εις τον Ναόν αντιπροσώπευον 160 ημερομισθια αυτών».

Λαογραφικό μουσείο στο Μηλιώτη

Το χωριό Μηλιώτη διαθέτει ένα λαογραφικό μουσείο με πολλά εκθέματα που ταξιδεύουν τους επισκέπτες σε παλαιότερες εποχές, κυρίως εργαλεία και είδη καθημερινής χρήσης που χρησιμοποιούσαν οι κάτοικοι πριν από 50 και πλέον χρόνια. Έχει έτοιμο προς χρήση τον παραδοσιακό αργαλειό όπου έφτιαχναν οι νοικοκυρές τα υφαντά τους. Επίσης, έχει διάφορα όπλα του Πρώτου και Δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου καθώς και πλούσιο φωτογραφικό υλικό και φορεσιές εκείνης της εποχής. Βρίσκεται δίπλα στην εκκλησία του Αγίου Σπυριδώνα, στο κέντρο του χωριού.

Το Σουληνάρι πεινά

Εικόνα για την κατάσταση που επικρατούσε στα χωριά μας το 1915 λαμβάνουμε από ένα ψήφισμα του Κοινοτικού Συμβουλίου Σουληναρίου που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Σημαία» στο φύλλο της 17ης Φεβρουαρίου 1915 με τίτλο «Το Σουληνάρι πεινά» και έχει ως εξής: «Διεβιβάσθη εις την Νομαρχία ψήφισμα του κοινοτικού συμβουλίου Σουληναρίου δια του οποίου παρακαλείται η κυβέρνηση όπως λάβει προστατευτικά μέτρα υπέρ των κατοίκων της ανωτέρου κοινότητας καθ' όσον οι κάτοικοι στερούνται εισοδήματος, στερούνται και αυτού του άρτου».

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Ο Παύλος και η παρέα του

Ο φωτογραφικός φακός απαθανάτισε το Βλασαίο Παύλο Γαλάζιο με μια παρέα φίλων του από το Βλαχόπουλο να απολαμβάνουν ψητή γουρνοπούλα στη λαδόκολα και παγωμένη μπίρα. Ήταν παραμονή Δεκαπενταύγουστου του 2010 στο πανηγύρι στο Βλάση.

Τότε που υπήρχε Βουφραδιώτικη συνείδηση

Όταν τα Βουφραδοχώρια δεν κλείνονται στον εαυτό τους, όταν τα χωριά δεν περιορίζονται στα στενά τους όρια, όταν υπάρχει Βουφραδιώτικη συνείδηση τότε τα πράγματα τραβάνε μπροστά. Δεκάδες τέτοια παραδείγματα υπάρχουν τα οποία με ευκολία μπορούμε να παραθέσουμε. Θα περιοριστούμε μόνο σε ένα που αφορά την ανέγερση σχολείου το 1921 στο Χατζή. Τότε που πολίτες καταγόμενοι από διπλανά χωριά ήρθαν να συμπαρασταθούν με προσφορές σε αυτό το έργο των Χατζαίων. Τότε που μετανάστες στην Αμερική από τα χωριά: Πελεκανάδα, Ζαίμογλι, Νερόμυλο, Δάρα, Φουρτζή, Πύλα, Πανοπέρι και Τσιπιανά Αρκαδίας συγκέντρωσαν και έστειλαν μαζί με Χατζαίους 315 δολάρια, ποσό αρκετά μεγάλο για την εποχή, για την ανέγερση του σχολείου στο Χατζή. Σε αυτή την προσπάθεια φυσικά πρωταγωνιστές ήταν οι Χατζαίοι μετανάστες της Αμερικής με μπροστάρηδες τους αδερφούς Αναστάσιο, Γεώργιο και Λεωνί-

δα Αλεβιζάκη. Να πώς περιγράφει το γεγονός η εφημερίδα «Σημαία» στο φύλλο της 14ης Μαΐου 1921: «Προ τινός χρόνου η Σχολική Επιτροπή Χαντζή, προτιθέμενη να αναείρη Σχολείον, εξήγησε την υλική συνδρομήν φιλογενών μεταναστών, οίτινες ενεργήσαντες έρανον απέστειλαν την εξής επιστολήν: «Προς την Σχολ. Επιτροπήν Χαντζή. Αξιότιμοι Κύριοι, Προ καιρού είχατε την καλοσύνην να μας παρακαλέσητε δι' επιστολής σας όπως ενεργήσωμεν έρανον μεταξύ των εκ Δήμου Βουφράδος πατριωτών μας, προς ανέγερσιν οικημάτων Σχολείου. Ούτω πράξαντες συνηθροίσασμεν 315 δολάρια, άτινα σας αποστέλλομεν δι' επιταγής της Εθν. Τραπέζης Καλαμών εκ δραχμών 4.000. Η επιταγή είναι στο όνομα του Ταμίου σας, συμφώνως προς την επιστολήν του κ. Κανελλοπούλου. Αν το έργον έλθη εις πέρας θα είσθε άξιοι της ευγνωμοσύνης όχι μόνο της Πατρίδος, αλλά και θα δώσητε το καλόν παράδειγμα εις τους μεταγενεστέρους, ους

θέλει κεντρίζει η φιλοπατρία σας. Ευχαριστούμεν υμάς δια τους κόπους, ους καταβάλλετε δια την πρόδοον. Λιοιugaton Mont 2 April. 1921. Με εκτιμήσεως Αναστάσιος και Γεώργιος αδελφοί Στυλ. Αλεβιζάκη. Δωρηταί εκ Χατζή αδελφ. Στυλ. Αλεβιζάκη δολ. 100, Ιωάνν. Αλεβιζάκης 40, Αθαν. Α. Αλεβιζάκη 20, Λάμπρος Β. Αλεβιζάκης 20, Παναγ. Δ. Μαρκόπουλος 20, Αθανασ. Γ. Καραλής 20, Φώτης Αν. Παναγιώταρης 10, Κωνστ. Α. Μπούκας 10. Εκ Ζαίμογλη Αντώνιος Π. Κανελλόπουλος δολ. 10, Ηλίας Π. Πατσάς 5. Εκ Μίσκα Δημήτριος Φιλόπουλος δολ. 5. Εκ Δάρα Δημήτριος Τυροκόμος δολ. 10. Εκ Φουρτζή Κωνστ. Σ. Σταυρόπουλος δολ. 15. Εκ Πελεκανάδος Νικολ. Δ. Τριανταφυλλόπουλος δολ. 5, Νικολόπουλος δολ. 5. Εκ Πύλα Πυλίας Δημήτριος Καραμπάτσος δολ. 5, Βασίλειος Σεφερλής 5. Εκ Πανιπερίου Ιωάννης Αδαμόπουλος δολ. 5. Εκ Τσιπιανά Αρκαδίας Παναγιώτης Τούσης δολ. 5».

Από το Μαργέλι ο πρωτοστάτης ανέγερσης ναού στο Σαν Φραντζίσκο

Ο Δημήτρης Γιαννόπουλος από το χωριό Μαργέλι και η σύζυγός του Νέιζι ήταν οι πρωταγωνιστές το 1931 της ανέγερσης του μεγαλοπρεπούς ναού του Αγίου Νικολάου στο Σαν Φραντζίσκο της Καλιφόρνιας. Μάλιστα στην τελετή των εγκαινίων και της πρώτης τελεσθείσας θείας λειτουργίας ο Ορθόδοξος Επίσκοπος Κάλλιστος μίλησε και επαίνεσε το έργο και την προσφορά του Δημήτρη Γιαννόπουλου και της συζύγου του. Η Μεσσηνιακή εφημερίδα «Σημαία» στο φύλλο της 25ης Οκτωβρίου 1931 σε ανταπόκριση από την Αμερική με τίτλο «ST. LOUIU MO. Η πρώτη λειτουργία εν τη νέα εκκλησία. Δωρεαί της κ. Γιαννοπούλου» γράφει τα εξής: «Την παρελθούσαν Κυριακήν 20ην Σεπτεμβρίου, ετελέσθη μετά μεγαλοπρεπείας η πρώτη ιερά λειτουργία εν τω νεοδημητώ ναώ μας του «Αγίου Νικολάου» υπό του Σεβ. Επισκόπου Αγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστου. Περί τους 1.500 ομογενείς παρέστησαν εις αυτήν. Εν εκ των γεγονότων τα οποία αποδεικνύουσι το ενδιαφέρον του εν Αγίω Λουδοβίκω

Ελληνισμού και τον ζήλον και την αφοσίωσιν αυτού εις το μεγαλοπρεπές τούτου κοινοτικόν ίδρυμά μας είναι το εξής: Η κ. Νέιζι, σύζυγος του κ. Δημητρίου Ν. Γιαννόπουλου, εκ Μαργελίου της Μεσσηνίας, κατά την κατάθεσιν του ακρογωνιαίου λίθου, προ ενός περίπου έτους, προσέφερεν εν σακκίδιον πλήρες με σέντζια ανερχόμενα εις είκοσι και πέντε δολάρια περίπου. Καά δε την πρώτην λειτουργίαν προσέφερε πάλιν εκτός μιας βαρυτίμου ανθοδέσμης και χρηματικόν ποσόν εκ δολ. 50 την φοράν όμως ταύτην ουχί εις χαλκόν αλλ' εις χρυσόν. Ο κ. Γιαννόπουλος μετά της κυρίας του είναι θερμοί υποστηρικταί ουχί μόνο του νέου ιδρύματος του «Αγίου Νικολάου» δια το οποίον ο Ελληνισμός δύναται να υπερηφανεύεται αλλά και παντός αξιοπρεπούς φυλετικού και θρησκευτικού προγράμματος. Ο Σεβ. Επίσκοπος κ. Κάλλιστος δεόντως προσεφώνησε τον κ. Γιαννόπουλον και την σύζυγόν αυτού και συνέστησεν εις το εκκλησίασμα όπως μιμήται το παράδειγμα αυτό».